

Wojewódzkiej Rady Narodowej

W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 5 lipca 1974

Nr 5

Poz. 21

Treść:

Poz.

21 — Zarządzenie porządkowe Nr 2 Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego z dnia 20 maja 1974 r.

w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani.

Poz. 21

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 2

Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego
z dnia 20 maja 1974 r.

w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze
morskich portów i przystani.

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 pkt 1 i 7 dekreту z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy wstępne

§ 1.

1. Przepisy zarządzenia regulują sprawy w zakresie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani leżących w zakresie właściwości terytorialnej Koszalińskiego Urzędu Morskiego.
2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o kapitanacie portu należy przez to rozumieć również bosmanat portu.

§ 2.

Zarządzeniu podlegają wszystkie obiekty budowlane stałe i tymczasowe, tereny portowe, place składowe i jednostki pływające na obszarze morskich portów i przystani oraz znajdujące się na tym obszarze urządzenia budowlane związane z budynkami, instalacje przemysłowe i techniczne.

§ 3.

Zarządzeniu nie podlegają jednostki pływające oraz tereny i urządzenia portowe Marynarki Wojennej, Wojsk Ochrony Pogranicza, Milicji Obywatelskiej jak również tereny i urządzenia pozostające w Zarządzie Kolei Państwowych.

§ 4.

Zarządzenie nie narusza przepisów szczególnych o ochronie przeciwpożarowej dotyczących:

- 1) obowiązków kierowników zakładów pracy w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego swych zakładów,
- 2) obowiązków administratorów lub użytkowników nieruchomości i mienia przydatnego w akcji ratowniczej, sposobu zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków, pomieszczeń i gruntów oraz użycia będących w ich posiadaniu środków służących do alarmu i akcji ratowniczej,
- 3) obowiązków osób fizycznych w zakresie współdziałania w zapobieganiu i zwalczaniu pożarów.

§ 5.

1. Nadzór nad ogólnym stanem bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani, sprawo-

wany przez Koszaliński Urząd Morski, wykonywany jest przez inspektorów ochrony przeciwpożarowej Koszalińskiego Urzędu Morskiego.

2. Inspektorzy ochrony przeciwpożarowej Koszalińskiego Urzędu Morskiego są upoważnieni do:

- 1) przeprowadzania dorywczych kontroli obiektów określonych w § 2 pod względem dostosowania ich do przepisów obowiązujących w zakresie bezpieczeństwa pożarowego oraz kontroli bezpiecznego przeładunku, właściwego rozmieszczenia i składowania materiałów niebezpiecznych,
- 2) sprawdzania wyposażenia poszczególnych obiektów lądowych w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe według obowiązujących norm,
- 3) sprawdzania gotowości i sprawności wszelkich urządzeń przeciwpożarowych w obiektach lądowych i na statkach,
- 4) sprawdzania przestrzegania wszelkich przepisów i instrukcji bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Rozdział II

Zapobieganie pożarom.

§ 6.

Użytkownicy budynków, placów, magazynów i składowisk obowiązani są dbać, aby:

- 1) hydranty pożarowe znajdujące się w obrębie użytkowanej nieruchomości były łatwo dostępne i oznakowane oraz utrzymane w należytej gotowości do natychmiastowego użytku,
- 2) hydranty podziemne tak w obrębie użytkowanej nieruchomości jak i na ulicach i drogach publicznych przed tymi nieruchomościami były oczyszczone, a w porze zimowej odśnieżone i posypane solą.

§ 7.

Wykonywanie prac spawalniczych jak też innych z otwartym ogniem na nabrzeżach portowych dozwolone jest jedynie za każdorazową zgodą kapitanatu portu i po uprzednim zawiadomieniu zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej.

Nie dotyczy to nabrzeży pozostających w użytkowaniu stoczni i warsztatów remontowych oraz samych statków.

§ 8.

1. Wędzarnie wszelkiego rodzaju powinny się znajdować w komorach ze ścianami niepalnymi z takim samym sufitem, podłogą i drzwiami.

2. Dymniki na dachu wędzarni oraz okapy na komorami pieca wędzarniczego winny być wykonane z materiału niepalnego.
3. Do komór pieca wędzarniczego nie mogą przylegać żadne materiały palne (np. zapas drewna do wędzenia, szafki ubraniowe itp.). W pomieszczeniach wędzarni nie wolno przechowywać więcej drewna niż tego wymaga 8-godzinny cykl wędzenia.
4. Po każdorazowym zakończeniu cyklu wędzenia ogień w komorach musi być wygaszony.
5. W okresach eksploatacji komory pieca wędzarniczego muszą być oczyszczone z osadu (sadza i tłuszcz) nie rzadziej niż co dwa tygodnie.

§ 9.

W portach i przystaniach rybackich miejsce na składowanie beczek z materiałami pędnymi wyznacza kapitanat portu określając warunki bezpieczeństwa pożarowego.

§ 10.

Zabrania się palenia tytoniu i używania otwartego ognia:

- 1) w magazynach i na rampach magazynów oraz podczas ich remontów, na placach składowych i nabrzeżach oraz w łuszczarniach, elewatorach i w obiektach przedsiębiorstw prowadzących ekstrakcję nasion oleistych — z wyłączeniem pomieszczeń biurowych, mieszkalnych, wartowniczych i poczekalni,
- 2) na poddaszach i w piwnicach, w miejscach obróbki — materiałów palnych przy stacjach i składowiskach podręcznych materiałów pędnych, garażach, akumulatorniach, warsztatach stolarskich, tartakach, jak również w tych zabudowaniach gospodarczych w których istnieje możliwość spowodowania pożaru od ognia otwartego oraz we wszystkich innych miejscach zagrożonych niebezpieczeństwem pożaru,
- 3) w obrębie tych miejsc, gdzie są rozmieszczone tablice i napisy ostrzegawcze o zakazie palenia tytoniu.

§ 11.

Zabrania się:

- 1) używania wózków układarek spalinowych i elektrycznych niezabezpieczonych od iskrzenia — w magazynach, na placach składowych oraz w pomieszczeniach o dużym zapyleniu,
- 2) palenia ognia, spalania śmieci i odpadków oraz wypalania beczek: na nabrzeżach, pirsach, pomostach i placach składowych oraz w obrębie zabudowanych terenów portowych,
- 3) rozgrzewania smoły, asfaltu itp. materiałów za pomocą otwartych palenisk:
 - a) wewnątrz budynków oraz na nabrzeżach, pirsach, pomostach i placach składowych,
 - b) w odległości mniejszej — niż 30 m od magazynów i składów oraz 5 m od innych budynków,
- 4) wysypywanie na otwartych miejscach albo do pojemników innych aniżeli niepalnych, popiołu i żarzących się węgli,
- 5) rzucanie niewygaszonych niedopałków papierosów i zapalek w miejscach grożących niebezpieczeństwem ognia i powstania pożaru,
- 6) palenia ogni sztucznych, strzelania ładunkami zawierającymi palne przybłki i wystrzeliwania na wewnętrznym obszarze portu rakiet z wyjątkiem służących do wzywania przez statki pomocy w niebezpieczeństwie. Używanie ogni sztucznych na terenie portu z okazji uroczystości itp. może odbywać się za zgodą i na warunkach określonych przez kapitanat portu,
- 7) w uzasadnionych przypadkach kapitanat portu może zezwolić na wykonywanie robót, o których mowa w pkt. 3 pod warunkiem, że kocioł powinien być nakryty pokrywą, obok przygotowana łopata i dostateczna ilość piasku do gaszenia pożaru oraz zapewniony stały dozór.

§ 12.

Zabrania się:

- 1) przechowywania i gromadzenia jakichkolwiek przedmiotów i materiałów palnych na strychach i poddaszach budynków mieszczących lokale mieszkalne, urzędowe, biurowe lub składowe,

- 2) przechowywania materiałów palnych służących do pakowania jak papier, słoma, wełna drzewna, szmaty, pakuły w stanie luźnym razem z innymi materiałami palnymi,
- 3) gromadzenia w korytarzach piwnicznych oraz klatkach schodowych przedmiotów w sposób utrudniający przejście,
- 4) gromadzenie pod zewnętrznymi ścianami budynków materiałów palnych oraz innych przedmiotów utrudniających dostęp do obiektów,
- 5) magazynowania cieczy łatwopalnych w pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu,
- 6) likwidowania istniejących zapasowych wyjść na zewnątrz budynków bez uzyskania zezwolenia właściwego państwowego nadzoru budowlanego,
- 7) pozostawiania w miejscach pracy czyszczywa do maszyn oraz przetłuszczonych szmat bez zabezpieczenia ich w zamykanych naczyniach niepalnych oraz przechowywania ich w ubraniach roboczych, w szafkach odzieżowych,
- 8) gromadzenia w miejscach obróbki drewna, wiórów i trocin ponad produkcję dzienną,
- 9) przeprowadzania przez palne ściany i dachy blaszanych przewodów dymowych bez odpowiedniego zabezpieczenia przed zapaleniem tych konstrukcji,
- 10) urządzania wędzarni na poddaszach i w komórkach gospodarczych,
- 11) instalowania piecyków, kuchenek przenośnych oraz wszelkiego rodzaju grzejników z otwartym ogniem we wszystkich pomieszczeniach, w których znajdują się materiały palne,
- 12) prania odzieży w benzynie, zmywania podłóg płynami łatwopalnymi oraz dolewania paliw płynnych do palących się lamp itp. urządzeń,
- 13) ustawiania sprzętów i materiałów palnych oraz suszenia odzieży w odległości mniejszej niż 1 m od otworów palenisk pieców stałych i przenośnych piecyków żelaznych,
- 14) prowizorycznego zawieszania przewodów elektrycznych i dopuszczania do ich zawilgocenia, włączania kuchenek, grzejników i żelazek elektrycznych bez ustawienia ich na niepalnych podstawach oraz pozostawiania ich po włączeniu bez należytego dozoru,
- 15) dokonywania napraw i przeróbek instalacji i urządzeń elektrycznych przez osoby nieposiadające do tego wymaganych uprawnień,
- 16) włączania do sieci elektrycznej tyłu odbiorników energii elektrycznej, że ich jednoczesne działanie może wywołać przeciążenie sieci i nagrzanie się przewodów elektrycznych ponad dozwoloną granicę,
- 17) przechowywania we wspólnym pomieszczeniu butli z tlenem łącznie z butlami acetylenu lub wodoru jak również innych substancji, których związki chemiczne mogą spowodować zapalenie się lub wybuch,
- 18) przechowywania butli ze sprężonymi gazami bez należytego zabezpieczenia ich przed przewróceniem, wstrząsami i uszkodzeniami mechanicznymi oraz działaniem promieniowania cieplnego,
- 19) przechowywania wapna niegaszonego w pomieszczeniach wilgotnych i w pobliżu materiałów palnych,
- 20) przechowywania karbidu w wilgotnych i nieprzewodnych pomieszczeniach,
- 21) usuwania, uszkodzania i nadużywania sygnalizatorów pożarowych,
- 22) zastawiania i zastawiania pożarowych aparatów sygnalizacyjnych, hydrantów, sprzętu pożarniczego, aparatów telefonicznych i urządzeń elektrycznych oraz tarasowania dostępu do tych urządzeń,
- 23) zastawiania przejść w magazynach i na placach składowych oraz tarasowania chociażby chwilowo dróg pożarowych i dojazdowych dla straży pożarnej,
- 24) usuwania, uszkodzania i zastawiania tablic i napisów ostrzegawczych, zaśmiecania palnymi odpadkami opakowań i towarów wolnych miejsc magazynu i składu oraz przejść między ułożonymi stosami,
- 25) używania sprzętu pożarniczego do celów niezwiązanych z ochroną przeciwpożarową,
- 26) przechowywania na nabrzeżach i pomostach materiałów pędnych oraz naczyń (beczek) po tych materiałach,
- 27) gromadzenia i pozostawiania na nabrzeżach i pomostach wszelkiego rodzaju zbędnych przedmiotów,
- 28) dokonywania wszelkich innych czynności, które mogą spowodować powstanie lub rozszerzenie się pożaru.

Rodział III.**Zabezpieczenie przeciwpożarowe statków.****Przepisy ogólne.****§ 13.**

Wszystkie osoby przebywające na statku obowiązane są stosować się do przepisów dotyczących bezpieczeństwa pożarowego statków.

§ 14.

Do oświetlenia ładowni i przedziałów statku może być używane tylko oświetlenie elektryczne, którego punkty świetlne winny posiadać odpowiednie zabezpieczenie przed ich uszkodzeniem.

§ 15.

1. Rozniecanie ognia na pokładzie statku dozwolone jest wyłącznie w bezpiecznym palenisku i musi być stale pod dozorem, a rozgrzewanie i gotowanie smoły, dziegiu, żywicy, asfaltu i paku jest dozwolone wyłącznie w specjalnych kotłach zabezpieczonych pożarowo i po uzyskaniu zezwolenia kapitanatu portu.
2. Osuszanie ładowni i komór statku przy pomocy promieników itp. urządzeń odbywać się może dopiero po uprzednim otrzymaniu zezwolenia kapitanatu portu.

§ 16.

W przypadku ładowania statku materiałami wytwarzającymi pył zapalny, lampy oświetleniowe powinny posiadać obudowę przeciwybuchową.

§ 17.

Podczas międzyrejsowego remontu statku w porcie załoga pokładowa i maszynowa winna pozostać na statku w składzie zapewniającym gotowość holowniczą i obsługę stałych instalacji gaśniczych.

§ 18.

1. Spawacze przed rozpoczęciem pracy z ogniem otwartym na statku są obowiązani uzgodnić z kierownictwem statku sposób wykonywania tych prac oraz ustalić konieczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego.
2. Spawacze obowiązani są posiadać przy sobie zaświadczenie wydane przez Polski Rejestr Statków uprawniające do wykonywania prac spawalniczych na statkach, zaświadczenie to powinni okazywać kierownictwu statku oraz na żądanie funkcjonariuszy kapitanatu portu i inspektorów ochrony przeciwpożarowej urzędu morskiego.
3. Zabezpieczenie przeciwpożarowe prac spawalniczych na statkach należy do obowiązków kierownictwa danego statku, a w sprawach wątpliwych i zawiłych opinie wydaje służba ochrony przeciwpożarowej właściwego armatora. W przypadku statku zagranicznego opinię wydaje rzeczoznawca na zlecenie kierownictwa statku.
4. Portowa straż pożarowa wystawia służbę asystencyjną w ramach zleceń usługowych w porcie, pełniąc ją zgodnie z regulaminem wydanym przez Ministerstwo Żeglugi.

§ 19.

Zabrania się:

- 1) palenia tytoniu, używania ognia otwartego i nieosłoniętego światła w ładowniach, przedziałach i pomieszczeniach magazynowych statku oraz na pokładzie statku przy odkrytych lukach w czasie przeładunku materiałów palnych i w innych miejscach oznaczonych napisami ostrzegawczymi,
- 2) wyrzucania przez iluminatory i porzucania na pokładzie, w korytarzach i w pomieszczeniach statku niewygaszonych niedopałków papierosów i innych tłących się przedmiotów.

§ 20.

Ilość i rozmieszczenie sprzętu pożarniczego oraz środków gaśniczych na statku, regulują odrębne przepisy.

Rodział IV.**Postępowanie w wypadku pożaru na statku i akcja ratownicza.****§ 21.**

Statek, na którym powstał pożar, powinien dawać syrena lub buczeniem trzy następujące po sobie dźwięki — dwa krótkie i jeden długi („—”). Sygnał ten z jednoczesnym nieprzerwanym biciem w dzwon powinien być powtarzany do chwili przybycia pomocy. Poza tym należy niezwłocznie alarmować z najbliższego aparatu pożarowego lub telefonicznego najbliższą straż pożarną oraz kapitanat portu.

§ 22.

1. Kierownicy statków oraz inne osoby, korzystające z portów i ich urządzeń albo przebywające z innych powodów na obszarze portu, w razie dostrzeżonego pożaru, mają obowiązek niezwłocznie uruchomić najbliższy sygnalizator pożarowy lub zaalarmować najbliższą straż pożarną telefonicznie lub w inny dostępny sposób.
2. O spostrzeżonym wydarzeniu, o którym mowa w ust. 1 należy również niezwłocznie powiadomić kapitanat portu oraz najbliższego stojącego strażnika portowego lub funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej. Natychmiastowemu zgłoszeniu do kapitanatu portu podlegają także wszelkie inne wydarzenia zagrażające pożarem.

§ 23.

1. W przypadku powstania pożaru na statku lub w obrębie portu, zarządzenia kapitana portu, odnośnie przeholowania statku oraz udzielenia pomocy w akcji ratowniczej, muszą być niezwłocznie wykonane.
2. Załoga statku ma obowiązek podporządkowania się kapitanowi portu i kierującemu akcją ratowniczą.
3. Wszystkie holowniki nie zajęte akcją pożarową i holowaniem mają obowiązek bezzwłocznie zgłosić się do dyspozycji kapitanatu portu.

§ 24.

1. Statek, na którym powstał pożar, musi być usunięty z portu, jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo innych statków, urządzeń portowych albo ruchu. Każdorazowa decyzja w tym zakresie może być podjęta wyłącznie w uzgodnieniu z kapitanem portu i za jego zgodą. O ile takie usunięcie jest niemożliwe statek płonący powinien być odprowadzony w miejsce niezagrożające innym statkom, a gdyby i to okazało się niemożliwe, statki stojące w pobliżu powinny być przeholowane w inne bezpieczne miejsce.
2. Jeżeli pożaru statku nie można ugasić albo pożar statku grozi rozprzestrzenieniem się na inne statki lub urządzenia portu, kapitan może zarządzić zatopienie statku.

§ 25.

W razie powstania pożaru na nabrzeżu, statki stojące w pobliżu powinny być przeprowadzone w bezpieczne miejsce.

Rodział V**Bunkrowanie statków paliwem płynnym****§ 26.**

Załoga statku przed podstawieniem statku do nabrzeża Centrali Produktów Naftowych celem pobierania paliwa winna przerwać prace pokładowe.

§ 27.

Po zacumowaniu do nabrzeża CPN należy na pokładzie od strony wody przygotować cumy na dziobie i na rufie, ce-

lem natychmiastowego wydania ich na holownik w wypadku pożaru na statku.

§ 28.

Nabrzeże CPN nie może być wykorzystywane jako nabrzeże postojowe i po zakończeniu bunkrowania statek winien natychmiast odbić od nabrzeża.

§ 29.

Na statku stojącym przy nabrzeżu CPN funkcjonariusze urzędu celnego, mogą wykonywać swoje obowiązki służbowe tylko w nadbudówkach. W tym czasie komunikacja towarowa i osobowa między statkiem a nabrzeżem jest niedozwolona.

§ 30.

W czasie bunkrowania statku oficer służbowy powinien:

- 1) wywiesić w dzień flagę „B” według księgi międzynarodowych sygnałów morskich, w nocy czerwone światło widoczne dookoła,
- 2) przy trapię na pokładzie i przy wlewie paliwa wystawić tablice z napisem „Palenie wzbronione”,
- 3) czuwać nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych przez załogę,
- 4) zorganizować przygotowanie na pokładzie linii gaśniczo-pianowej.

§ 31.

Do obowiązków oficera mechanika odpowiedzialnego za przyjęcie paliwa należy:

- 1) sprawdzić stan techniczny przewodów rozprowadzających paliwo do zbiorników i zaworów rozdzielczych,
- 2) ustalić posiadaną ilość paliwa i podać zaopatrującemu pobieraną ilość paliwa,
- 3) przygotować łącznik na statku i połączyć z nim szczelnie wąż do podania paliwa,
- 4) pod łącznikiem ustawić naczynie do zbierania ewentualnych przecieków paliwa na łączniku,
- 5) ustawić na pokładzie przy łączniku naczynie z piaskiem lub trocinami do osuszania rozlanego paliwa w czasie bunkrowania,
- 6) sprawdzić stan zabezpieczenia przewodów dymowych i spalinowych,
- 7) założyć siatkę iskrochronną na komin odprowadzający spaliny silnika głównego i agregatów,
- 8) sprawdzić drożność siatek w odpowietrznikach zbiorników paliwa,
- 9) dokonać odpowiednich uziemień ochronnych,
- 10) zgłosić zaopatrującemu gotowość statku do przyjęcia paliwa,
- 11) czuwać w sposób ciągły nad przebiegiem bunkrowania.

§ 32.

Magazynier nabrzeża bunkrowego CPN przed rozpoczęciem wydawania paliwa powinien:

- 1) sprawdzić uziemienie statku,
- 2) ustalić z odpowiedzialnym mechanikiem pobieraną ilość paliwa przez statek oraz szybkość podawania paliwa,
- 3) sprawdzić stan techniczny węży do podawania paliwa,
- 4) podać wąż do paliwa na burtę statku.

§ 33.

W czasie podawania paliwa magazynier składu CPN powinien:

- 1) przestrzegać ustaleń z mechanikiem odnośnie szybkości podawania paliwa i zamknięcia zaworów sterujących,
- 2) w wypadku zauważenia nieprzebiegania przepisów przeciwpożarowych przez załogę statku przerwać podawanie paliwa i powiadomić o tym kapitanat portu.

§ 34.

W wypadku powstania pożaru na statku w czasie bunkrowania:

- 1) należy przerwać bunkrowanie,
- 2) statek natychmiast nadaje sygnał alarmu pożarowego

oraz powiadamia portową straż pożarną i kapitanat portu,

- 3) statek i CPN przystępują do gaszenia pożaru posiadanymi urządzeniami i środkami gaśniczymi.

§ 35.

W czasie bunkrowania statku zabrania się:

- 1) wykonywania na pokładzie wszelkich prac mogących spowodować wytwarzanie iskier,
- 2) palenia tytoniu w miejscach innych niż wyznaczone przez kierownictwo statku,
- 3) wyrzucania za burtę przez bulaje niedopałków papierosów,
- 4) używania węża z łącznikiem żelaznym do połączenia ze statkiem,
- 5) schodzenia na ląd mechanikowi odpowiedzialnemu za przyjęcie paliwa.

Rozdział VI

Manipulacje wewnątrzportowe materiałów niebezpiecznych.

§ 36.

Przeładunek materiałów niebezpiecznych powinien być dokonywany przy ścisłym zachowaniu warunków bezpieczeństwa pożarowego i innych środków zabezpieczenia przewidzianych przepisami rozporządzenia Ministra Żeglugi w sprawie transportu morskiego materiałów niebezpiecznych.

§ 37.

1. Przed rozpoczęciem przeładunku materiałów niebezpiecznych, które wydzielają gazy łatwopalne, ładownia powinna być wietrzona do czasu minięcia niebezpieczeństwa wybuchu, co winno być stwierdzone próbą na stężenie zawartości gazów.
2. Materiały niebezpieczne skłonne do samozapalenia oraz materiały łatwopalne które przy zetknięciu się z wodą wydzielają gazy łatwopalne nie mogą być przeładowywane przy zaistnieniu warunków atmosferycznych powodujących zawilgocenie tych materiałów bez specjalnego zabezpieczenia ich przed zawilgoceniem.

§ 38.

1. Środki transportu lądowego na czas przewozu w porcie materiałów niebezpiecznych klasy I i materiałów szczególnie niebezpiecznych innych klas powinny być oznakowane dwoma żółtymi tablicami umieszczonymi po jednej z tyłu i z przodu.
2. Ciągniki powinny być zaopatrzone w sprawnie działające urządzenia przeciwiskrowe. Sprzęt zmechanizowany o napędzie elektrycznym powinien być w stanie wykluczającym iskrzenie. Za ciągnikiem nie może być doczepiona więcej niż jedna przyczepa.
3. Środek transportu samochodowego lub ciągnikowego użyty do przewozu w porcie materiałów szczególnie niebezpiecznych powinien być pilotowany przez pojazd mechaniczny, noszący na widocznym miejscu napis na tablicy: „Pilot — materiały niebezpieczne”. Wymiary tablicy określają przepisy drogowe.
4. Samochody i inne pojazdy mechaniczne jadące w tym samym kierunku, nie mogą zbliżać się do ostatniego pojazdu przewożącego materiały niebezpieczne bliżej niż na odległość 30 m.

§ 39.

1. Powierzchnię składową materiałów niebezpiecznych w magazynie ogranicza się koniecznością pozostawienia jednej wzdłużnej i jednej poprzecznej drogi pożarowej o szerokości co najmniej 2,5 m w obrębie wydzielonej strefy pożarowej.
2. Składowanie materiałów w oparciu o ściany, przepierzenia oraz słupy nośne, na których znajduje się instalacja elektryczna, jest zabronione.
3. Odległość między złożonym materiałem a ścianami, przepierzeniami i słupami nośnymi z instalacją elektryczną powinna wynosić najmniej 0,6 m.
4. Poszczególne stosy powinny być tak układane, aby przejście między nimi wynosiło 1 m.

5. Drogi pożarowe oraz pola składowe w magazynach i na placach składowych winny być trwale oznakowane.

§ 40.

Składowanie materiałów strzępiastych jak bawełna, juta, sisal, dozwolone jest tylko w suchym, dokładnie oczyszczonym miejscu wolnym od wszelkich śladów i pozostałości po materiałach żrących, olejach smarach i tłuszczach.

§ 41.

1. Składowanie w magazynach materiałów strzępiastych dozwolone jest przy uwzględnieniu dopuszczalnego obciążenia roboczego powierzchni magazynowej.
2. Przy spiętrzeniu materiałów strzępiastych odległość szczytu stosu od stropu pomieszczenia składowego albo dachu magazynu powinna zawsze wynosić co najmniej:
 - 1) w pomieszczeniach z palną konstrukcją dachową przy materiałach palących się płomieniem — 4 m, a przy żarzącym się — 2,5 m,
 - 2) w pomieszczeniach z niepalną konstrukcją dachową — 1 m.
3. Postanowienia ust. 2 nie dotyczą wydzielonych komór magazynowych o konstrukcji niepalnej.

§ 42.

1. Podczas przeładunku materiałów strzępiastych należy pobierać próbki w celu zbadania stanu zawilgocenia materiałów.
2. Nie wolno mieszać w stosach materiałów, w których stwierdzono zawilgocenie ponad normę albo zagrzanie oraz materiałów, które już się paliły. Materiały takie powinny być natychmiast usunięte z magazynu.
3. Przycinanie taśm stalowych i drutów może być wykonywane wyłącznie przy pomocy nożyc lub przecinaków nieiskrzących.

§ 43.

Wszystkie magazyny portowe zewnątrz i wewnątrz winny posiadać napisy ostrzegawcze o zakazie palenia tytoniu (w języku polskim i angielskim).

Rozdział VII

Składowanie drewna i opakowań drewnianych

Składowanie drewna

§ 44.

1. Drewno na placach składowych należy układać w oddzielne stosy o wysokości nie przekraczającej 6 m.
2. Place do składowania desek i tarcicy powinny być podzielone na kwatery — strefy pożarowe, których długość nie może przekraczać 55 m, a szerokość 13 m.
3. Kwatery obejmować winny od 6 do 8 stosów, których powierzchnia składowa nie może przekraczać więcej niż 2.880 m kw. Odległość pomiędzy kwaterami powinna wynosić co najmniej 6 m.
4. Odległość pomiędzy stosami wzdłuż rzędów nie może być mniejsza niż 2 m, a między rzędami nie mniejsza niż 2,5 m, w obrębie tej samej strefy pożarowej.
5. Co kilka kwater (3—4) należy urządzić drogi pożarowe o szerokości co najmniej 6 m, o powierzchni utwardzonej.

§ 45.

1. Teren składu powinien być otoczony ogrodzeniem z dojazdami i bramami prowadzącymi na skład.
2. Składowanie drewna we wszystkich postaciach bezpośrednio przy ogrodzeniu jest zabronione. Stosy powinny być odsunięte od ogrodzenia co najmniej 3 m, a jeżeli na sąsiednim terenie znajdują się budynki przylegające bezpośrednio do granic składowania, to powinien być zachowany pas ochronny o szerokości 20 m.
3. Place, na których znajdują się tartaki, stolarnie, warsztaty szkutnicze lub inne zakłady prowadzące przeróbkę drewna winny być oddzielone od budynków pasem ochronnym, o szerokości 20 m.

Składowanie opakowań drewnianych

§ 46.

Przy składowaniu opakowań drewnianych na składowiskach otwartych należy przestrzegać następujących warunków:

- 1) plac przeznaczony na składowisko powinien być ogrodzony, a w ogrodzeniu należy przewidzieć wjazd dla straży pożarnej,
- 2) składowanie opakowań we wszystkich postaciach bezpośrednio przy ogrodzeniu jest zabronione. Stosy powinny być odsunięte od ogrodzenia co najmniej 3 m, a jeżeli na sąsiednim terenie znajdują się budynki przylegające bezpośrednio do granic składowania to powinien być zachowany pas ochronny o szerokości co najmniej 20 m.

§ 47.

1. Opakowania drewniane należy składać w stosach w ilości do 4000 szt. skrzyń lub 5000 szt. beczek, które nie mogą być układane wyżej niż 4 m. Zwiększenie ilości opakowań w stosach wymaga każdorazowo zgody urzędu morskiego.
2. Składowisko powinno być podzielone na kwatery, zawierające 6—8 stosów ustawionych w odległości co najmniej 4 m jeden od drugiego. Odległość między kwaterami powinna wynosić co najmniej 6 m. Co kilka kwater (3—4) należy urządzić główne drogi pożarowe o szerokości co najmniej 6 m o powierzchni utwardzonej.
3. Jeżeli warunki terenowe w obrębie portu nie pozwalają na składowanie opakowań zgodnie z przepisami zawartymi w § 46 w pkt 1 i 2, to opakowania powinny być składowane poza obrębem portu, w którym pozostawić wolno jedynie ilość opakowań koniecznych do zabezpieczenia potrzeb produkcyjnych na okres 1 doby.

§ 48.

1. Dla każdego składowiska należy opracować plan składowania, zawierający rozmieszczenie stosów, rodzaj składowanego opakowania oraz ich ilość. Plan składowania powinien znajdować się u kierownika składu, który obowiązany jest okazać go na żądanie funkcjonariuszy urzędu morskiego.
2. Miejsce, ilość i sposób składowania podlega zatwierdzeniu przez urząd morski.
3. Użytkownik składowiska obowiązany jest do chemicznego niszczenia trawy.

§ 49.

Przy składowaniu opakowań drewnianych w pomieszczeniach zamkniętych (magazynach) należy przestrzegać następujących warunków:

- 1) magazyny takie powinny posiadać instalację piorunochronną i oświetleniową zgodnie z przepisami budowy urządzeń elektrycznych,
- 2) składowanie opakowań drewnianych w oparciu o ściany, przepierzenia i słupy nośne, na których znajduje się instalacja elektryczna, jest zabronione. Odległość pomiędzy opakowaniem a tymi urządzeniami powinna wynosić co najmniej 0,6 m. W pomieszczeniach, w których znajdują się opakowania należy pozostawić co najmniej jedną wzdłużną i jedną poprzeczną drogę pożarową o szerokości 3 m.

§ 50.

1. Słupy linii elektryfikacyjnych przebiegających przez składowiska opakowań drewnianych muszą być zaopatrzone w sprawnie działające urządzenia piorunochronne.
2. We wszystkich budynkach na terenie placu i przyległych terenach, kominy powinny być zaopatrzone w iskrochrony.

§ 51.

1. Parowozy i ciągniki wjeżdżające na składowisko powinny być zaopatrzone w iskrochrony. Parowozy powinny wjeżdżać na place z zamkniętymi popielnikami.

2. Przy bramach wjazdowych na teren składowiska powinny być ustawione odpowiednie tablice ostrzegawcze.

§ 52.

Place składowe drewna i opakowań drewnianych winny być zaopatrzone w sieć hydrantową.

§ 53.

1. Palenie tytoniu na składowiskach i w magazynach opakowań dozwolone jest wyłącznie w miejscach specjalnie oznaczonych i odpowiednio zabezpieczonych.
2. Na terenie składowiska i w magazynach opakowań nie wolno rozpalać ognia i wykonywać prac przy użyciu płomienia otwartego.
3. Zastawianie przejść i dróg przeciwpożarowych w magazynach i na składowiskach opakowań, jak również zastawianie dostępu do sprzętu przeciwpożarowego i hydrantów jest zabronione.
4. Zainstalowane na składowiskach i w magazynach urządzenia wodne powinny być utrzymane w należytych stanie.

§ 54.

1. Składowiska drewna oraz składowiska i magazyny opakowań drewnianych powinny być wyposażone w sprzęt przeciwpożarowy zgodnie z zarządzeniem Komendanta Głównego Straży Pożarnych.
2. Dla każdego składowiska drewna oraz magazynu opakowań drewnianych należy opracować instrukcję na wypadek pożaru i zapoznać z nią wszystkich pracowników. Instrukcja taka powinna być umieszczona na widocznym miejscu.

3. Na terenie składowiska drewna oraz składowiska i magazynu opakowań drewnianych powinny być rozmieszczone na widocznych miejscach i w dostatecznej ilości tablice z zakazem palenia tytoniu.

§ 55.

1. Place składowe drewna i opakowań drewnianych muszą być stale dozorowane.
2. Obowiązkiem służby dozoru jest ciągłe przebywanie na placach oddanych im pod nadzór oraz baczne pilnowanie składowiska i przestrzeganie zasad bezpieczeństwa pożarowego.

Rozdział VIII**Przepisy końcowe.**

§ 56.

Traci moc zarządzenie porządkowe Nr 3/65 Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego z dnia 27.03.1965 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani (Dz. Urz. WRN Nr 8, poz. 40).

§ 57.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

Dyrektor
Koszalińskiego Urzędu Morskiego

mgr Józef Gruszczyński

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. Oplata roczna za prenumeratę 1 egz. Dz. Urz. WRN ze skorowidzem 18,— zł, opłata półroczna bez skorowidza 10,— zł. Opłatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Koszalinie, konto Nr 650-94-2-396. O dokonaniu wpłaty za prenumeratę należy zawiadomić Wydział Budżetowo-Gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie ul. A. Lampego Nr 34, podając równocześnie za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego — Urząd Wojewódzki w Koszalinie, ul. A. Lampego 34